

# สารบัญ

<b>BERSERK</b> ที่สุดของปมอดีต	15
<b>Evangelion</b> มหาสงครามวันพิพากษา	27
<b>Paranoia Agent</b> จิตวิทยาหวาดระแวงหนู	43
<b>Dragon Ball</b> การเดินทางของสีล สมาริ ปัญญา	61
<b>Ghost in the Shell</b> ไซเบอร์เบรนผवाद	79
<b>Gantz</b> ชีวิตหัลบแล้วเขียนใหม่ได้	91
<b>Godzilla</b> ขนาดไม่สำคัญเกินไปแล้ว	99
<b>The Best We Could Do</b> บาดแผลที่รอการชำระ	113
<b>Batman: The Killing Joke</b> เราเกลียดกันเรื่องอะไรนะ?	127
<b>Hostage</b> จิตวิทยาตัวประกัน	135
<b>Habibi</b> หนึ่งเรื่องสองคัมภีร์	147
<b>Gyo</b> กลิ่นของมนุษย์	153
<b>สูญเสียความเป็นคน</b> หลังจากสูญเสียความเป็นคน	161
<b>กันหอยมรณะ</b> ที่สุดของโรคน้ำคืดย้าห้า	175
<b>Inside Out</b> จิตวิทยาการควบคุมตนเอง	179

<b>Alois Nebel</b>	185
เมื่อชาวเยอรมันถูกเอาคืน	
<b>Night on the Galactic Railroad</b>	191
ราตรี ณ ทางรถไฟสายกาแล็กติก	
<b>Giovanni's Island</b>	197
หลังราตรี ณ ทางรถไฟสายกาแล็กติก	
<b>Your Name</b>	203
คิดถึงตัวเองที่อยู่ห่างไกล	
<b>The Garden of Words</b>	209
จักควอยู่พอเพียงเจ้าเคียงกัน	
<b>In This Corner of the World</b>	215
โน่นว่าจะสู้ตายถึงคนสุดท้าย	
<b>The Mysterious Underground Men</b>	221
เมื่อเขซึกะ โอซามุ ไปใจกลางโลก	
<b>Miss Hokusai</b>	227
คลื่นยักษ์นอกฝั่งคานางาวะ	
<b>The Peanuts Movie</b>	233
พลังของความเศร้า	
<b>The King of Pigs</b>	239
ผู้ยิ่งใหญ่ที่แห่อยู่ในตำนานเท่านั้น	
<b>หน้ากาเกลือ</b>	245
ธรรมะย่อมชนะอธรรม	

# คำนำ

**ขอเริ่มต้นด้วยการทบทวนปมอีดิปัส (Oedipus complex) ของ**  
ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939)

เจ้าชายอีดิปัส (Oedipus) เป็นบุตรของไลอัส (Laius) และโจคาสตา (Jocasta) กษัตริย์และราชินีแห่งธีบส์ (Thebes) มีคำทำนายว่าเจ้าชายจะเป็นผู้ฆ่าพระบิดา เขาจึงถูกตอกเท้าและสังหาร แต่สามารถรอดชีวิตไปได้ จนกลายเป็นโอรสของกษัตริย์และราชินีแห่งโครินธ์ (Corinth)

เมื่อเติบโตใหญ่และได้รับคำทำนายจากหมอดูตาบอดนามว่าเทรีซิอัส (Teiresias) อีดิปัสจึงออกเดินทางไปที่ทั่วกรีก มีเรื่องวิวาทและฆ่าชายชรา แปลกหน้าคนหนึ่งที่ทางแยก โดยหารู้ไม่ว่านั่นคือไลอัส พระบิดาของเขาเอง

เมื่อเดินทางมาถึงเมืองธีบส์ ได้พบกับสphinx ซึ่งตั้งปริศนาให้เขาไข อีดิปัสแก้ปริศนาได้จึงได้รับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์แห่งธีบส์ และสมรสกับพระนางโจคาสตา มารดาของตัวเอง ต่อมาเมื่อเขาทราบความจริงว่า พระราชินีคือมารดา เขาก็ลงโทษตนเองด้วยการทำลายดวงตาทั้งสองข้าง ส่วนพระนางโจคาสตาฆ่าตัวตาย

อีติปิโสไม่ทราบว่าเป็นใครคือพ่อ จึงฆ่าพ่อ ไม่ทราบว่าเป็นใครคือแม่ จึงแต่งงานกับแม่ นี่คือความหมายที่สำคัญของบมอีติปิโส กล่าวคือ ดวงตามืดมัวเพราะไม่รู้ว่ามีสิ่งใดกำลังนำทางเราไป พวกเราเติบโตขึ้นโดยไม่ทราบถึงแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้เราคิดเป็นปฏิกิริยากับพ่อและคิดเป็นเจ้าของข้าวเจ้าของแม่ ถ้าพวกเรารู้เท่าทันแรงผลักดันนี้ ก็จะสามารถป้องกันความเสียหายมิให้เกิดขึ้นเหมือนอย่างอีติปิโส

หมอดูดูดอดเป็นสัญลักษณ์ของการค้นหาความจริงที่แท้ อีติปิโสเป็นคนตาดีแต่ไม่สามารถมองเห็นความจริง ในขณะที่หมอดูดูดอดกลับมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น นั่นคือการใช้ปัญญา มองเข้าไปในใจของตนเอง จึงสามารถเห็นแรงผลักดันของตนเองได้

ในตอนนี้อีติปิโสเผชิญหน้ากับสฟิงซ์นั้น เนื่องจากสฟิงซ์ไม่มีภาพลักษณ์ของบิดามาซู่เชียว เขาจึงแก้ไขปริศนาของสฟิงซ์ได้โดยง่าย เปรียบเสมือนเมื่อพวกเราต้องเผชิญกับด้านมืด หากเราเผชิญหน้ามันโดยไม่มีความละเอียดใจต่อบิดาที่คิดแยงมารตามาครอง หรือเผชิญมันโดยรู้เท่าทันแรงปรารถนาของตนเอง ก็ย่อมชนะด้านมืดได้โดยง่าย

สฟิงซ์มีท่อนบนเป็นหญิงเหมือนดั่งมารดา ท่อนล่างเป็นสิ่งโต ซึ่งเป็นที่สถิตของอวัยวะเพศและเขี้ยวเล็บแหลมคม ยามที่อีติปิโสเผชิญหน้ากับสฟิงซ์จึงเป็นการเผชิญกับแรงปรารถนาที่จะยึดครองมารดาโดยมีหายนะเป็นเดิมพัน

ปริศนาของสฟิงซ์คือ “อะไรเอ่ย ยามเช้ามีสี่ขา ยามเที่ยงมีสองขา ยามเย็นมีสามขา”

คำเฉลยคือมนุษย์ สัตว์โลกที่คลานสี่ขาเมื่อแรกเกิด เดินสองขาในวัยซดนมวัย และใช้ไม้เท้าเมื่อวัยชรา อีติปิโสขำใจว่าตนเองตอบปริศนาได้ถูกต้องจึงเดินหน้าไปสู่หายนะด้วยการสมรสกับมารดา นั่นคือการเดินเข้าหาร่างกายท่อนล่างของสฟิงซ์ ซึ่งมีเขี้ยวเล็บแหลมคมรออยู่แล้ว

คำเฉลยที่ถูกต้องยิ่งกว่าคือ “อีติปิโส” ภาวะที่มีขามากที่สุดกลับอ่อนแอที่สุด คืออีติปิโสผู้ถูกตอกขาแต่เยาว์วัย ส่วนภาวะที่มีสามขาในวัยชรา หมายถึงอีติปิโสซึ่งจะต้องตอดเดินคลำทาง

ถ้าอีติปัสเฉลยปริศนาได้ถูกต้องย่อมมีความหมายว่าเขาได้ “รู้จักตนเอง” เสียที และนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้องต่อไป แต่เพราะเขาเฉลยปริศนาไม่ถูกต้อง เขาจึงไม่รู้จักตนเอง และเดินทางสู่โศกนาฏกรรมอันยิ่งใหญ่ในที่สุด

เพราะอีติปัสถูกพ่อแม่ทิ้งขว้างแต่เล็ก จึงนำมาสู่โศกนาฏกรรมยิ่งใหญ่ ถ้าพ่อแม่ไม่ทอดทิ้งเด็ก ๆ ย่อมไม่เกิดเหตุการณ์อย่างอีติปัส กล่าวคือปมอีติปัสจะถูกแก้ไขอย่างง่ายดาย เมื่อพ่อแม่เลี้ยงลูกด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ

ปมอีติปัสถือเป็นตัวอย่างหนึ่งของเนื้อหาในจิตใต้สำนึก (unconscious) ที่ถูกเก็บกดไว้ลึกที่สุดจนหาไม่พบ ปมอีติปัสจะถูกกล่าวถึงคู่กับเซ็กซ์และความก้าวร้าว (sex and aggression) เสมอ แรงผลักดันทั้งหมดนี้เป็นตัวเราเองที่พยายามกดมันให้หายไป แต่ก็ไม่เคยสาบสูญ เมื่อกลไกทางจิตระดับที่หนึ่งคือการเก็บกด (repression) อ่อนกำลังลง คนเราจะจัดเอากลไกที่สอง สาม สี่ และต่อๆ ไปขึ้นมาใช้เพื่อจะกดพวกมันเอาไว้ให้อยู่หมัด แต่ยิ่งใช้กลไกเหล่านั้น แรงผลักดันต่างๆ ก็จะยิ่งแปรรูปและหลุดรอดเหมือนปีศาจ ตัวอย่างของการแปรรูปที่พบบ่อย ได้แก่ อารมณ์เศร้า หวาดระแวง และย่ำคิดย่ำทำ นอกเหนือจากนี้จึงเป็นอาการทางจิตหรือโรคจิตเวชอีกหลายร้อยเส้นทาง

การ์ตูนในหนังสือเล่มนี้แตกแขนงปมอีติปัสนี้ออกไป จากพรอยด์สู่ทฤษฎีพัฒนาการบุคลิกภาพอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทางเพศที่โจ่งครึม ความก้าวร้าวที่ควบคุมไม่อยู่ ความเศร้าที่ไม่มีวันสูญหายจนกว่าจะสูญสิ้นความเป็นคน ความหวาดระแวงหมู่ที่ติดต่อแพร่เชื้อลุกลามไปทั่วสังคม จนถึงความหมกมุ่นและย่ำคิดย่ำทำระดับสูงสุด

เริ่มต้นด้วย *BERSERK* นักรบดำผู้ถือ “ดาบยักษ์” ต่างองคชาตไล่เช่นฆ่าปีศาจหลังจากสังหารบิดาของตนเองไปแล้ว เขาจะต้องไล่มานานเท่าไรจึงจะสิ้นบาป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่ผู้เขียนเรื่องถึงแก่กรรมไปเสียอีกคนหนึ่ง

อีวานเกลียน มหาสงครามวันพิพากษา มาถึงตอนอวสานอย่าง สมบูรณ์และงดงามที่สุดเท่าที่โลกอนิเมะจะพึงมี เหตุร้ายทั้งปวงเกิดขึ้น เพียงเพราะพ่อคนหนึ่งไม่ทำหน้าที่ของตนเองเท่านั้นหรือ มนุษยชาติจะ เปราะบางอะไรเพียงนั้น

แล้วเมื่อปมอดีตสมีได้รับการสะสาง บางครั้งมันแปรรูปเป็นพยาธิสภาพทางจิตที่ซับซ้อนกว่าเดิม มีหน้าซ้ำยังติดต่อกันใน *Paranoia Agent* ซึ่งก็คืออาการหวาดระแวงหมู่ที่สามารถสร้างเรื่องจอมปลอมเพื่อรองรับ เนื้อหาหวาดระแวงนั้นอย่างสมบูรณ์แบบ ดังที่เราได้เห็นในบ้านเมือง ทุกวันนี้

หลายคนคิดว่า *ดราگونบอล* ออกทะเลและจักรวาลไปไกลแล้ว หามิได้ ไม่นั่นนัก ด้วยซุนโกคูตายแล้วเกิดใหม่ไม่รู้กี่ครั้งก็ยังไม่ถึง นิพพานเสียที บางทีการเดินทางของคิลล์ สมาริ และปัญญา อาจะยัง ไม่สิ้นสุดก็เป็นได้ วันนี้ยามูชายังจะพานมาเกิดใหม่ โชะเต๊ะ เอาเสียอีก

ผู้พันคนสวยและทีมสแตนด์โอโลนคอมเพล็กซ์ยังคงปฏิบัติการ กวาดล้างอาชญากรรมไซเบอร์ด้วยไซเบอร์เบรนท์ล้ำยุคมากขึ้นทุกที อวัยวะที่สูญหายจะมีความหมายอะไร หากเราสร้างอวัยวะเทียมได้เรื่อยๆ อย่างรวดเร็ว สุดท้ายแม้แต่ปมอดีตก็อาจจะเป็นของเทียมไปด้วย เมื่อ มนุษย์พัฒนาไปถึงสิ่งที่เรียกว่า Post-Humans ในปฏิบัติการตอนล่าสุด *Ghost in the Shell: SAC\_2045* ทางเน็ตฟลิกซ์เวลานี้

ถ้าชีวิตที่ต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตใต้สำนึกอยู่ตลอดเวลา มันยุ่งยากนัก กับแค่เรื่องเซ็กซ์และการฆ่าอันเป็นธรรมชาติพื้นฐานของ มนุษย์ยังมีกฎกติกามากมายยับยั้งยากต่อการเสพ ให้ *Gantz* สร้างกฎใหม่ แล้วถ้าไม่พอใจ เราลบชีวิตเก่าทิ้งแล้วสร้างใหม่เรื่อยๆ ไม่รู้จบจะเป็น อะไรไป

*ก็อดซิลล่า* เป็นโคจูที่ไม่ตายจริงๆ เสียที นอกจากจะไม่ตาย กลับมีทฤษฎีกำเนิดใหม่ขึ้นมารองรับอย่างน่าเชื่อถือมากขึ้นทุกปี จากประเด็น “ขนาดใครว่าไม่สำคัญ” ตอนนี้หน้าตาอย่างไรก็เริ่มจะไม่สำคัญ

เสียแล้ว และถ้าจะตายจริงวันนี้ก็ไม่สำคัญอีก เพราะเราเขียนทฤษฎีกำเนิดใหม่ทางคณิตศาสตร์ให้มันเรียบร้อยแล้ว

มาถึงหนังสือการ์ตูนตะวันตกที่บ้านเราไม่มีคนแปลมาให้อ่านเท่าไรนัก และออกจะน่าเสียดายหากไม่ได้อ่าน เริ่มด้วยอัศวินแห่งรัตติกาลที่จะมีอายุยืนยาวไปตลอดกาล *Batman: The Killing Joke* ตั้งคำถามถึงความเกลียดชังระหว่างแบทแมนกับโจ๊กเกอร์ สองคนที่พร้อมจะฆ่ากันทุกครั้งเมื่อมีโอกาส รอบนี้โจ๊กเกอร์ก่อกรรมยิ่งใหญ่แบบที่แบทแมนไม่น่าจะให้ให้อภัยได้อีกแล้ว แต่เดี๋ยวก่อน ที่แท้เราเกลียดกันเรื่องอะไรนะ?

หนังสือจากดิสนีย์และฟ็อกซาร์ *Inside Out* เล่าเรื่องการควบคุมตนเองของมนุษย์ผ่านตัวอารมณ์หลากหลายรูปแบบ รวมทั้งความฝันได้อย่างสมจริง อิงวิชาการ และสนุกสนานเป็นที่เลื่องลือ

หนังสืออัตชีวประวัติของผู้ลี้ภัยชาวเวียดนาม *The Best We Could Do* ช่วยยืนยันสิ่งที่นักวิชาการด้านประวัติศาสตร์บาดแผลพูดเสมอ นั่นคือ เรื่องบางเรื่องจำเป็นต้องได้รับการชำระ หากจะให้ชีวิตและประเทศชาติเดินต่อไปได้

กลับมางานเขียนของ กี เดอลิล อีกครั้งหนึ่งใน *Hostage* ซึ่งเล่าเรื่องชีวิตของตัวประกันได้สมจริงเสียจนคนอ่านเหมือนถูกจับเป็นตัวประกันเสียเอง ต้นฉบับเป็นหนังสือปกแข็งหนาเตอะที่เล่าเรื่องด้วยภาพมากกว่าตัวหนังสืออย่างน่าอัศจรรย์ใจ

ต่อด้วยงานเขียนของอิโต จุนจิ กับหนังสือของขบวนการลี้ภัยที่ลี้ภัยไปกว่าปมอดีตหลายขุม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกลืนของมนุษย์ที่เหลือทน หรือโรคประสาทย้ำคิดย้ำทำขั้นสูงสุด ตามด้วยหนังสือที่เขียนจากวรรณกรรมเรื่องยิ่งใหญ่ของตะไซ โอะซามุ – *สูญสิ้นความเป็นคน*

นอกจากนั้น ยังมีการ์ตูนญี่ปุ่นดี ๆ น่ารัก ๆ น่ากลัว ๆ อีกหลายเรื่องรอให้อ่านและดู เรื่องที่ดงามก็มี เรื่องที่สยองขวัญก็มาก แต่ที่ไม่อยากให้มองข้ามคือที่มาของคลื่นยักษ์นอกฝั่งคานางาวะของไซคุโซอันลือลั่น

หนังสือเล่มนี้ยังภูมิใจนำเสนอการ์ตูนสองศาสนา ซึ่งรับรองได้ว่า  
จะประเทืองปัญญาเป็นอันมาก กับหนังสือการ์ตูนฝรั่งหายากซึ่งเล่าเรื่องการ  
ล้างแค้นชาวเยอรมันหลังสงครามโลกครั้งที่สอง อันเป็นส่วนหนึ่งของ  
ประวัติศาสตร์ที่ไม่มีใครอยากพูดถึง

ชาร์ลี บราวน์ และสุนัข เป็นตัวอย่างที่ดีเสมอในการปลอบประโลม  
คนไข้ รวมทั้งยืนยันเสมอมาว่าถ้าเราอยู่กับอารมณ์เศร้า หรือแม้กระทั่ง  
โรคซึมเศร้าได้ ความเศร้านั้นมีพลังสร้างสรรค์โลกในแบบที่คาดไม่ถึง

ปิดท้ายด้วยการ์ตูนที่ดีที่สุดในโลก ซึ่งคอยบอกเด็ก ๆ ทุกคน  
เสมอมาว่า “ธรรมะย่อมชนะอธรรม” จะเป็นใครไม่ได้นอกจาก *หน้ากากเสือ*  
และทำอุลตราไวเทเกอร์เบรกเกอร์อันลือลั่น ... ยะห์!

**นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์**

มีนาคม 2565



ปมอดีตปัส  
ดาบยักษ์  
และหน้ากากเสือ

การ์ตูนที่รัก  
*EP.3 PSYCHOLOGY*  
อ่านจิตวิทยาผ่านการ์ตูน

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

COPY RIGHT • ลิขสิทธิ์ทุกประการ

Go-NOVEL  
SAMA PUBLISHING

# BERSERK

1



KENTAROU MIURA

# BERSERK

ที่สุดของปมอดีต

**BERSERK** เป็นผลงานของมิอูระ เคนทาโร (Miura Kentarō, 1966-2021) ซึ่งเผยแพร่ครั้งแรกปี 1989 จนกระทั่งมิอูระถึงแก่กรรม โดยยังเขียนไม่จบ ผลงานรวมเล่มชิ้นสุดท้ายคือ **BERSERK** เล่มที่ 41 ซึ่งวางแผงที่ญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2021 ภายหลังมิอูระเสียชีวิต ประมาณเจ็ดเดือน

สิ่งที่โดดเด่นที่สุดของ **BERSERK** น่าจะเป็นลายเส้นนั่นเอง รวมทั้งการดำเนินเรื่องที่ด้ามีดโหดร้าย น่าเกลียดน่ากลัว อุจาดลามก และดุเดือดถึงเลือดถึงเนื้อตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา เขาวาดรูปขนาดใหญ่ที่มีรายละเอียดมากมายหลายรูป ใช้สปีดไลน์ตั้งห้าฝน และดึงดูตสายตาด้วยมุมมองที่กดดันนักอ่านอย่างน่าระทึก ลำพังการดูรูปอย่างเดียวโดยไม่ใส่ใจเนื้อหาก็คือเป็นความอึดอ้อมทางสายตาดอย่างเอกอุ และอดที่จะยกย่องงานชิ้นนี้มิได้

ด้านเนื้อเรื่องและเนื้อหาก็คือมีไซ่ธรรมดา ผมเคยเขียนถึง 10 เล่มแรก และรวมเล่มในหนังสือ *การ์ตูนที่รัก* ของสำนักพิมพ์มติชนไปแล้วตั้งแต่ พ.ศ. 2545 คือเมื่อ 20 ปีก่อน วันนี้จะเขียนใหม่หลังจากอ่านใหม่ไป 40 เล่ม และอ่านออนไลน์ต่อจากนั้น

ผมอ่าน *BERSERK* แล้วนึกถึงข้อความตอนหนึ่งในหนังสือ *สมัญญาแห่งดอกกุหลาบ (The Name of the Rose)* ของอุมแบร์โต เอโก (Umberto Eco) แปลโดยภัคดี วีระภาสพงษ์ (โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, พ.ศ. 2541) ในเรื่อง ภราดาวิลเลียมกล่าวกับเจ้าอาวาสว่า “ถ้าเช่นนั้น ในหอสมุดนี้ก็必有หนังสือที่บรรจุความเท็จรวมอยู่ด้วย...”

เจ้าอาวาสตอบว่า

“อสูรมีอยู่ก็เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของเจตนาแห่งสวรรค์ และในรูปลักษณะชั่วช้าของเหล่ามารอสูรนี้แหละที่พระมหิทธานุภาพของพระเจ้าผู้สร้างจักรวาลจะแจ้งชัด และโดยเจตนาแห่งสวรรค์นี้เช่นกัน จึงมีหนังสือที่เขียนโดยพวกพอมด หมอผี ตำราลัทธิแคบาลาของพวกยิว นิยายของพวกกวีอนารยะ ถ้อยมตเท็จของเหล่าเดียรฉานี่นี้เป็นหลักการมั่นคงและสูงส่งของเหล่าผู้สถาปนาอารามนี้และตำราหลักการไว้ตลอดหลายศตวรรษ ว่าแม้แต่ในหนังสือแห่งความเท็จทั้งหลาย เมื่ออยู่ต่อสายตานักอ่านปราดปรื่อง ย่อมยลเห็นประกายรำไรของเทพปรีชาฉายออกมา หอสมุดจึงเก็บรักษาผลงานประเภทนี้ไว้ด้วย”

### ภาคนี้กรบดำ

ชายหนุ่มวัยฉกรรจ์กล้ามเนื้อเป็นมัดๆ กำลังสมสู่กับหญิงสาว หญิงสาวกลายเป็นผีร้ายนอนหงายชันเข่าครวญครางด้วยความสุข ก่อนที่ชายหนุ่มจะยัดปืนเข้าไปในปากแล้วระเบิดหัวมันทิ้ง เขาคือ “กัส” บรูซชุดจ่าผู้ถือดาบขนาดยักษ์เท่าร่างกายตนเองเป็นอาวุธ มีมือข้างหนึ่งเป็นมือเหล็กพร้อมปืนในตัว เหตุเกิดในยุคยุโรปยุคมืดที่กินเวลายาวนาน 1,000 ปีนั้น

กัสผันถึงปีศาจที่มีรูปร่างเหมือนตัวอ่อนมนุษย์ในครมร์มารดา คลานกระดืบๆ นำขยะแขงเข้ามาหาเขา บนร่างของกัสมี “รอยดีตรา” ซึ่งจะ รำร้องเรียกปีศาจมาจากทั่วทุกหัวระแหง นับจากนี้ไม่ว่าเขาจะเยื้องกรายไป ทางใดก็จะมีปีศาจตามรังควานเขาเสมอๆ เขากำลังนอนรอเวลาที่อัศวิน หน้ากากงูจะมาคิดบัญชี

เมื่อหน้ากากงูสู้กัสไม่ได้ จึงคืนร่างเป็นปีศาจจูก่อนจะถูกดาบยักษ์ ฟันคอขาดกระเด็นไป กัสเค้นเอาความจริงจากหัวงู “ก๊อดแฮนด์ทั้งห้า อยู่ที่ไหน” เมื่อไม่ได้รับคำตอบจึงยิงกระสุนเป็นห้าฝนเข้าใส่หัวงูแล้วเผาทิ้ง

ท่านเคานต์ร่างอ้วนกลมกำลังนั่งดูการประหารชีวิตแม่มดกลาง ตลาด กัสคิดว่าศิระหึงสาวที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นแม่มดขึ้นมาจากพื้น โยนมันไปที่ตรงหน้าท่านเคานต์

“จะประกาศสงครามกับข้างนี้หรือ” ท่านเคานต์หัวเราะขณะบีบ ศิระหึงของหญิงสาวจนลูกตาทะเล็กลิ้นจุกปาก แล้วส่งกองทหารให้ติดตาม กัสไป การต่อสู้อันโหดเหี้ยมเริ่มขึ้นอีกครั้ง กัสเอาชนะซอนดาร์ก นายกอง ร่างยักษ์ได้ เล่นเอาอีกฝ่ายสะบักสะบอม

มันชื่อบัลกัส เคยเป็นหมอประจำตัวท่านเคานต์ บัลกัสให้เขาดู “ไข่แห่งจักรพรรดิ” ของประหลาดที่มีลักษณะเหมือนไข่แต่มีหูตาจมูกปาก วางบนตำแหน่งต่างๆ ผิดรูปผิดร่างชวนคลืนเหียน บัลกัสเล่าว่าท่านเคานต์ เคยเป็นคนปกติมาก่อน เมื่อได้ไข่แห่งจักรพรรดิมาจึงเปลี่ยนไป ข้าแหละ คนทั้งเป็น ฉึกทั้ง ช่มชืน แล้วก็กิน ท่านเคานต์กินบุตรและภรรยาของบัลกัส ไปด้วย ไข่แห่งจักรพรรดิคือกุญแจที่จะนำกัสไปพบกับก๊อดแฮนด์ทั้งห้า

กัสคว้า “ดาบยักษ์” ต่อสู้กับซอนดาร์กอีกรอบ ฉากต่อสู้อัน น่าสะอิดสะเอียนผ่านไปหลายหน้ากว่ากัสจะเอาชนะได้ ต่อไปเขาต้องเผชิญ กับท่านเคานต์ ฉากท่านเคานต์คืนร่างเป็นอสุรกายและต่อสู้กับกัสนั้น กินเนื้อที่อีกหลายหน้าและเต็มไปด้วยภาพอุจาดลามกมากมาย กัสสับ ท่านเคานต์เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยต่อหน้าลูกสาวซึ่งกำลังช็อกกับร่างแท้ ของบิดา เศษเนื้อแหลกเหลวของท่านเคานต์ร้องเรียกไข่แห่งจักรพรรดิ เปิดประตูนรกให้ก๊อดแฮนด์ทั้งห้าปรากฏกาย หนึ่งในนั้นคือ “กรีฟิส”

มิอูระ เคนทาโร เล่าเรื่องราวเหล่านี้ด้วยภาพขาวดำและลายเส้นที่สื่อถึงความรุนแรง การฆ่าฟัน โลहित ชื่นเนื้อ เศษกระดูก การฉีกขาดของอวัยวะส่วนต่างๆ นอกจากนี้ยังมีภาพปีศาจ ผีร้าย อสุรกายแต่ละตน รวมทั้งก๊อดแอนด์ที่ต่างส่อนัยทางเพศ ข้าเดิมด้วยภาพเปลือยด้านหน้าของตัวละคร ภาพการสมสู่ทั้งแบบคู่และแบบหมู่ ทั้งระหว่างมนุษย์ ระหว่างปีศาจ และระหว่างมนุษย์กับปีศาจ

ระหว่างการเดินทางของกัสในสามเล่มแรก เขาได้ฆ่า “พ่อ” ถึงสามครั้ง

ครั้งแรกเมื่อฆ่าอัศวินหน้ากากงู ในนาที่ที่อัศวินหน้ากากงู กลายร่างเป็นปีศาจงู หัวงูกลายเป็นสัญลักษณ์ของอวัยวะเพศชายและถูกกัสฟันขาดไปในทันที

ครั้งที่สองเมื่อฆ่าซอนดาร์ก ในนาที่ที่ซอนดาร์กแผ่ระโยงระยางของปีศาจออกมาจากทวารเปิดของร่างกาย ระโยงระยางนำคลื่นไล่เหล่านั้น แสดงภาพลักษณ์ของอวัยวะเพศชายอย่างชัดเจน จึงถูกกัสตัดขาดและฟาดจนแหลกเหลว

ครั้งที่สามเมื่อเผชิญหน้ากับร่างปีศาจของท่านแคนด์ ท่านแคนด์เป็นตัวละครที่มีภาพลักษณ์ของบิดาตั้งแต่ต้นเรื่อง นับตั้งแต่ครั้งที่ป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดีมาจนถึงยุคสมัยที่คิดรวบหัวรวบหางบุตรสาวของตนเอง ลายเส้นส่อนัยถึงอวัยวะเพศชายตั้งแต่แรกข้าเดิมด้วยฉาก “สอดใส่” นำเชื้อปีศาจเข้าปากซอนดาร์ก แล้วลงเอยด้วยร่างปีศาจที่อูจาดลามกเป็นที่สุด

การสับท่านแคนด์เป็นชิ้นๆ แสดงถึงภาวะ “ไม่รู้จักตนเอง” ของกัส หลังจากฆ่าพ่อคนนั้นแล้ว เขายังจะต้องฆ่าอีกเท่าไรกว่าจะถึงตัวกรีฟิส หายนะอีกมากเท่าไรที่จะเกิดขึ้นต่อไปตราบเท่าที่เขาไขปริศนาของตนเองไม่ได้ นอกจากการกระทำเสมือนหนึ่งปีตุฆาตแล้ว กัสยังต้องเผชิญกับ

มารดาหลายครั้งเช่นเดียวกับที่อีดิบสเผชิญหน้ากับสฟิงซ์ ก่อนจะได้พบกับมารดาที่แท้จริงและหายนะที่จริงแท้ในที่สุด สามครั้งที่เผชิญหน้ากับ “สฟิงซ์” เป็นโอกาสที่เขาจะได้ไขปริศนาเพื่อรู้เท่าทันตนเอง แต่เขาก็ไม่เคยทำได้สำเร็จ

ครั้งที่หนึ่งเมื่อเขาฝันถึงตัวอ่อนในครรภ์มารดา ครั้งที่สองเมื่อตัวอ่อนนั้นขยายขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อสกัดกั้นให้เขาหยุด และครั้งที่สามเมื่อบัลแกสกลับมาหาเขาในร่างของตัวอ่อน แต่ละครั้งเป็นโอกาสที่เขาจะได้หยุดเพื่อไตร่ตรองถึงชีวิตวัยเยาว์ของตนเอง เพื่อที่จะได้เข้าใจแรงผลักดันของตนเองและให้อภัยกับทุกสิ่งที่เกิดขึ้น แต่เพราะเขาทำไม่สำเร็จ เขาจึงถือดาบยักษ์เล่มนั้นฟาดฟันทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้าด้วยไฟแค้นที่มอดไหม้ตัวเขาเองอย่างรุนแรงชั่ววนาตาปี

จากนี้หนังสือย้อนไปที่เรื่องราวตอนเริ่มต้น กัสเกิดจากครรภ์ของหญิงที่ถูกแขวนคอตายในสงคราม กัสหลุดไหลออกจากครรภ์และตกลงสู่พื้นทันที ภรรยาของกัสวีโนเก็บเขาขึ้นมาจากกองเลือดและน้ำเหลืองไปเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม หล่อนตายด้วยฝีดาษในขณะที่กัสอายุไม่น่าจะเกินห้าขวบ กัสวีโนเลี้ยงกัสต่อมา แต่เขาเพียงให้น้ำและอาหารเท่านั้น ไม่มีความรักและการดูแลใดๆ มีแต่การตำหนิ ใช้แรงงาน และฝึกดาบ

กัสวีโนเป็นทหารรับจ้าง กัสเติบโตท่ามกลางหมู่คนรบกักขะหัดใช้ดาบตั้งแต่เล็ก และร่วมสงครามเมื่อวังได้ วันหนึ่งกัสวีโนโยนยาใส่แผลให้เขาหลังการรบ อันเป็นครั้งแรกที่เขาได้รับความรักจากพ่อ แต่ก็เพียงครั้งเดียว เพราะหลังจากนั้นกัสวีโนขายเขาให้เพื่อนทหาร “ข่มขืน” ในคืนหนึ่ง

กัสไม่รู้ว่าเป็นพ่อเองที่ขายเขาในคืนนั้น จึงยังคงรักและหวังความรักจากพ่อเสมอมา เมื่อกัสวีโนขายเขาในการรบ เขาจึงเป็นผู้ดูแลตลอดทั้งคืน รวมทั้งแสดงฝีมือในการรบเก่งกล้าขึ้นแทนพ่อได้ทุกวัน แต่แล้ววันหนึ่งกัสวีโนก็โพล่งเรื่องที่เคยขายเขาออกมา ทั้งสองจึงต่อสู้กัน

และกัศพลั้งมือฟันคอกลัวินถึงตาย เด็กๆ ควรผ่านปมอดีตไปได้ด้วยการ  
ฆ่าบิดาในจิตใจสำนึก แต่กัศแตกต่าง เขาไม่สามารถสร้างสัมพันธ์กับใคร  
ได้อีกเลย นอกจากการใช้ความรุนแรง

กัศหนีออกจากค่ายพร้อม “ดาบใหญ่” เล่มหนึ่งและระเหเร่รอนไป  
ในสมรภูมิก่อนที่จะมาพบกับกองพันเหยี่ยวภายใต้การนำของกรีฟิส  
หนุ่มรูปร่างงาม เขาพบว่าการอยู่ใกล้กรีฟิสนั้นให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ใกล้  
มารดา กรีฟิสมีใบหน้าและรูปร่างงามเหมือนสตรี แต่ขณะเดียวกัน  
เขาไม่สบายใจเลยที่อยู่ใกล้กรีฟิส กรีฟิสเป็นบุรุษ เป็นผู้นำ ฝีมือดาบ  
เป็นยอด และเป็นเป้าหมายที่เขาต้องเอาชนะ

สามปีที่กัศร่วมทุกข์ร่วมสุขกับแคสกา, จูโด, คาร์คัส, ฟิพิน และ  
ริเคลโด เขาได้เรียนรู้ด้านที่สดใสของชีวิตมากพอจะเริ่มให้อภัยกับ  
บาปกรรมทั้งหมดที่ตนเองก่อ หลังการศึกครั้งใหญ่ที่มิดแลนด์ เขามี  
ความรักให้แก่นภสวแคสกา ในขณะที่แคสกามีใจให้นายทัพกรีฟิส กัศ  
ให้อภัยตนเอง เขาไม่กลัวกรีฟิสซึ่งเป็นตัวแทนของทั้งมารดาและบิดา  
อีกแล้ว เขาขอถอนตัวออกไปเพื่อค้นหาวิถีที่จะหลุดพ้นจากดาบใหญ่  
ที่เขากำมันมาตลอดชีวิต

“เราใช้ดาบเล่มนี้สัมผัสกับสิ่งต่างๆ มากกว่าใช้มือของเราเอง  
เสียอีก” กัศนั่งถือดาบรำพึงในคืนหนึ่งที่พเนจรไป ที่ผ่านมาตัวเขาเอง  
มิใช่คน แต่เป็น “อาวุธ”

กรีฟิสไม่ยินยอมให้กัศจากไปโดยไม่ดวล ปรากฏว่ากรีฟิสพ่ายแพ้  
คืนที่เขาพ่ายแพ้นั้น กรีฟิสเข้าหาพระธิดาเวียเออร์ของกษัตริย์แห่งมิดแลนด์  
และมีสัมพันธ์ด้วย กษัตริย์กระซอกผ้าห่มออกเห็นรอยเลือดพรหมจรรย์  
บนเตียงนอนลูกสาว กษัตริย์จิตใจชั่วช้าหมายปองลูกสาวอยู่ก่อน จึงสั่ง  
ขังกรีฟิสในคุกมืดและให้กองทหารมิดแลนด์จู่โจมทำลายกองพันเหยี่ยว  
ในคราวเดียว

กองพันเหยี่ยวที่แตกพ่ายมีนักรบหญิงแคสกา นำทัพหนีไป  
กัศกลับมาหาเพื่อนๆ อีกครั้งหนึ่งแล้วรวบรวมกำลังเข้าช่วยเหลือกรีฟิสที่



ถูกขังคุกมืด ถูกตัดเส้นเอ็นมือเท้าและลิ้น ถูกทรมานร่างกายอย่างต่อเนื่อง เป็นปี กรีฟิสที่ช่วยมาได้วันนี้เป็นเพียงซากศพที่มีชีวิต คืนหนึ่งกรีฟิสสังเวศหายร่วมรบและกองพันเหยี่ยวที่เหลืออยู่ให้กับฝูงปีศาจจากขุมนรก เพื่อแลกกับการเป็นหนึ่งในก๊อดแฮนด์ ทุกคนถูกสังหารสยดสยอง มีเพียงกัสและแคสกาที่รอดไปได้ กัสแขนขาด ส่วนแคสกาเสียชีวิต

เพราะกัสไม่รู้จักตนเองดีพอ เขาจึงพาดตนเองกลับมาหา “มารดา” กรีฟิสอีกครั้ง เปิดโอกาสให้ “บิดา” กรีฟิสทำลายเขา บัดนี้เขารื้อฟื้นปมปิตุฆาตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งแล้ว เขาพาร่างไร้แขนหลบหนีไปจนพบกับริเคิลโดที่แยกตัวจากกองพันเหยี่ยวไปก่อนหน้าการทำลายล้าง เขาได้แขนใหม่เป็นปืนและได้ดาบที่มีขนาดใหญ่ยักษ์กว่าเล่มเดิม ใหญ่มากเสียจนไม่เหมือนดาบ ใหญ่ยิ่งกว่าร่างกายของเขา บัดนี้เขามีไซเป็นเพียงอาวุธ แต่เขาเป็น “ดาบยักษ์” หนึ่งเดียว นั่น อันเป็นสัญลักษณ์ขององคชาตบิดาที่เขาจะถือไปทุกหนแห่งเพื่อฆ่าฟันผู้คนไปทั่วหัวลา จนกว่าความโกรธที่มีต่อตัวเองและต่อกรีฟิสจะหมดสิ้น

## ภาคเดอะลอสต์ซิลเดรน

กัสแขนเดียวพร้อมอาวุธครบมือออกเดินทางอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับเอลฟ์ “แพ็ค” ผู้ติดตาม ลายเส้นของเอลฟ์เป็นส่วนเกินและแปลกปลอมที่เข้ามาช่วยลดโทนของหนังสือตั้งแต่แรก แต่ดูเหมือนจะก่อความรำคาญแก่ทั้งกัสและนักอ่าน

กองพันศาสนานำโดยนักรบหญิง “ฟาลเนเซ” กับนายทหารคนสนิท “เซอร์ปีโก้” เป็นกองทหารที่ประกอบด้วยลูกขุนนางผู้ลากมากดี ไม่มีประสบการณ์ พวกเขาออกเดินทางสืบเรื่องนักรบดำ ด้วยมีข่าวว่ามันไปถึงไหนคนตายถึงนั้น

ทั้งหมดไปพบกันที่ทุ่งเด็กหาย “จิล” เด็กที่ถูกพ่อทำร้าย ส่วนแม่ไม่ปกป้องอะไร อาสาพากัสเข้าไปในทุ่งเด็กหาย ที่ซึ่งเขาจะพบกับพี่สาวของจิลที่หายไปก่อนหน้านี้ “มัน” มิใช่พี่สาวแท้ๆ และมันมิใช่พี่สาวของจิล

อีกแล้ว แต่เป็นแมลงปีศาจ เด็กสาวทั้งสองเติบโตมาคล้ายๆ กัน นั่นคือ ถูกพ่อทำร้ายและรู้เห็นว่าพ่อทำร้ายแม่ เรื่องในทุ่งสังหารนี้เป็นศูนย์รวมของผลพวงแห่งความคับแค้นของเด็กๆ ที่เติบโตมากับพ่อปีศาจ ไม่ว่าจะป็นกัศหรือประดาเด็กหายทั้งปวง

กัศฆ่าปีศาจหมดทั้งทุ่งและหมดทั้งป่า เขาฟันและฆ่าไม่ไว้หน้า ไม่ไว้หน้าแพ็ด ไม่ไว้หน้าจิล เขาฆ่าไม่เหลือจนสิ้นเรียวแรงและถูกฟาลเนเซ่จับได้ แต่ด้วยความไร้ประสบการณ์ของแม่ทัพสาวและกองทหารไร้ฝีมือ กัศจึงหลบหนีกลับไปหาริเคลโดได้สำเร็จ แต่เขาก็พบว่าแคสกาหายไปแล้ว

หลังจากฟื้นตัวและซ่อมแซมอาวุธ ทั้งดาบยักษ์และปืนใหญ่ที่มีมือ กัศออกเดินทางตามหาแคสกา เป็นเวลาเดียวกันกับที่ฟาลเนเซ่ถูกปลดจากหน้าที่ตามหานักรบดำ แล้วได้รับมอบหน้าที่ให้นำกองทัพโซ่ศักดิ์สิทธิ์ติดตามตุลาการว่างบิกบิน “มอสกุส” ผู้ทรงศีลแห่งศาสนจักร ผู้ซึ่งรายล้อมด้วยเพชรฆาตเหี้ยมโหดกลุ่มหนึ่งที่คอยสำเร็จโทษผู้ลบลู่พระเจ้า

## ภาคแห่งการพิพากษา

เรื่องเกิดขึ้นในหมู่บ้านผู้อพยพซึ่งเป็นศูนย์รวมของชาวบ้านนับหมื่นแสน ที่อดอยาก แคสกาในสภาพพันแผลทั้งตัวมาอาศัยอยู่กับกลุ่มหญิงโสเภณีที่นี่ ส่วนหนึ่งของผู้อพยพไปร่วมพิธีลึกลับนำกลั้วในถ้ำใต้ดิน วันหนึ่งพวกมันจับแคสกาไปเพื่อสังเวย แต่การณ์กลับเป็นว่าแคสกาผู้ซึ่งมีตราปีศาจเหมือนกัศนำพาผีร้ายจากอเวจีมากมายมาอยู่รอบตัว

ตุลาการมอสกุสและสาวกจับพวกผู้อพยพที่แข็งขันไปทารุณกรรมสารพัด หลายคนถูกเผาทั้งเป็น แม้ว่าฟาลเนเซ่จะมีสีหน้ากระอักกระอ่วนกับการทรمانสยดสยองที่เห็น แต่เธอก็ช่วยเหลือตุลาการในการจับกุมและยื่นดูการเผาคนทั้งเป็นโดยไม่สะทกสะท้าน ที่แท้เธอยืนดูการเผาคนมาตั้งแต่เป็นเด็กแล้ว

กัศติดตามมาจนถึงที่ เขาใช้ดาบยักษ์ฟาดฟันกองทัพที่ขวางหน้า แล้วติดตามแคสกาไปจนถึงถ้ำใต้ดินอันมืดมน ที่นั่นแคสกากำลังจะ

ถูกสังเวยให้แก่เลียงผายักษ์ที่มีองศาตเป็นงู จะเห็นว่านี่เป็นการ์ตูนของพ่อตลอดทั้งเรื่อง กัสเข้ามาช่วยเหลือไว้ แต่ภายใต้สถานการณ์ซุลมุนวุ่นวายนั้นเองที่ตุลาการมอสกุกส์ได้ตัวแคสก้าไปอีก

ตุลาการมิได้มีเพียงสาวกปีศาจมากฝีมือรายล้อม เขามีพระผู้เป็นเจ้าของ ผู้ทรงมหิทธิธานุภาพคอยช่วยเหลืออีกด้วย บ้อมปรการกรกลายเป็นฝ่ามือหินขนาดยักษ์ตั้งตระหง่านกลางหุบเขา เป็นเวลาเดียวกันกับที่สัญลักษณ์ของปีศาจที่ติดตัวแคสก้าและกัสปรากฏขึ้นบนพื้นราบกว้างใหญ่ ฟาลเนเซ่ได้แต่ยืนมองกัสกวัดแกว่งดาบยักษ์เพื่อช่วยเหลือแคสก้าแม้จะรู้ว่าไม่มีวันชนะ เราจะทำอย่างไรเมื่อพบศัตรูที่ไม่มีวันชนะ

กัสเสียดดาบยักษ์เข้ากลางลำตัวตุลาการ เป็นเวลาเดียวกันกับที่กรีฟสเกิดใหม่ บัดนี้ผู้นำกองพันเหยี่ยวกลับมาแล้ว บุรุษรูปงามฝีมือสูงส่งจะเป็นความหวังของมิดแลนด์ ขุนพลทั่วทิศต่างเข้ามาหาเขา เขาเป็นความหวังหนึ่งเดียวที่จะกอบกู้มิดแลนด์ขึ้นใหม่จากความเฝ้าเพที่กษัตริย์ทำเอาไว้ ในขณะที่ใครๆ ทั่วราชอาณาจักรชื่นชมกรีฟส แต่กัสไม่เคยลืมนะว่ามันเรียกกรมาจัดการกองพันเหยี่ยวอย่างไรในตอนนั้น และแคสก้ากลายเป็นหญิงบ้าเสียสติในวันนี้ การขับเคี่ยวของคนทั้งสองกำลังจะเริ่มต้นขึ้นใหม่อีกครั้งด้วยเลือดที่ไหลนองมากกว่าเดิม

## ภาคมิลเลนเนียมฟอลคอน

เดอะลอสต์ซิลเดรนเกิดจากบิดาที่ทารุณ คือพ่อปีศาจที่ทุกคนต้องมาบวงสรวง ภาคแห่งการพิพากษาเกิดจากบิดาที่เป็นใหญ่ทั้งหลาย ทรงพละนุภาพประหนึ่งพระผู้เป็นเจ้าของบนสวรรค์ซึ่งทุกคนต้องศรัทธาและห้ามสงสัย พ่อทั้งสองคนคือเลียงผายักษ์และตุลาการเหล็กล้วนถูกพ่อของกัสในรูปของดาบยักษ์ “สังหาร” ลึน จะเห็นว่าเขาไม่ฟังใครเลย เขาเดินหน้าด้วยไฟนรกในใจตัวเองจริงๆ

ภาคมิลเลนเนียมฟอลคอนอ่อนลงในช่วงแรกเมื่อมีตัวละครอย่างเอลฟ์แพ็คและเด็กแก่นอิซโดร ได้ฟาลเนเซ่และเซอร์ปีโก้มาร่วมขบวน

พบแม่มदनารักซิลแก้ช่วยกรุยทางและได้แคสกำกับนี้ยังมีได้สติคืนมา มาอยู่ใกล้ๆ โทนเรื่องเบาบางไปครู่ใหญ่และยึดเยื่อออกไปพักหนึ่งก่อนจะเข้าสู่เส้นเรื่องหลัก นั่นคือการล้างแค้นกรีฟี่ส

กรีฟี่สได้ขุนพลร้ายกาจหลายนายมาร่วมทัพ รวมทั้งการกลับมาของอสุรเขาเตี้ยวนอสเฟอราทูซ็อด เขาสถาปนาตนเองเป็นคู่หูมันขององค์หญิงชาร์ล็อดและผู้กอบกู้บัลลังก์มิดแลนด์ท่ามกลางเสียงคัดค้านของศาสนจักร แต่จู่ๆ สันตะปาปาก็ปรากฏกายต่อขุนนางมิดแลนด์ทั้งปวง เพื่อสนับสนุนเขา กรีฟี่สมีนอสเฟอราทูซ็อดเป็นอาวุธลับในหลายๆ ครั้ง ดูเหมือนเขาจะลืมนเรื่องกองพันเหยี่ยวที่เขาเคยยืมมือก็อดแฮนด์ทำลาย เขาลืมเลือนแคสกำ จูโต้ คาร์คัส พิพิน และริเคิลโด วันนี้เขาเป็นเหยี่ยวขาวแห่งแสงสว่างอันบริสุทธิ์

มิดแลนด์ยังมีศัตรูนอกอาณาจักรที่น่ากลัวอยู่ คือชนเผ่าคูซาน ลึกลับ พวกคูซานเป็นนักรบที่เชี่ยวชาญ สืบเชื้อสายมาจากบรรพชนแต่โบราณที่นับถือคุณไสย พวกมันมีนักรบกล้าหาญ มีพอมดชั่วช้า และมีองค์ราชาที่ยิ่งใหญ่เหนือนรก การสู้รบระหว่างมิดแลนด์กับคูซานในช่วงแรกๆ นี้ มีกัสดิตอยู่ตรงกลาง กลายเป็นศึกสามเส้าที่สองทัพยิ่งใหญ่ขนาดนักรบดำกับพรรคพวกนักรักกลุ่มหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เขายังใช้ดาบยักษ์แก้ปัญหาเสมอๆ และลายเส้นถมดำเปื้อนมือนักอ่านของมิอูระ เคนทาโร ยังคงน่าดึงดูดไม่เสื่อมคลาย มีรูปเต็มหน้าหน้าตื่นตะลึงให้เสฟเป็นระยะๆ เสมือนหนึ่งเงาปีศาจที่ล่องลวงนักอ่านให้ติดตามต่อไป

ตามต่อไปแม้ผู้เขียนล่วงลับไปแล้ว

## ภาคแฟนตาเซีย

กัสดและพลพรรคออกเรือพาแคสกำไปรักษาตัว ในขณะที่เหยี่ยวแห่งแสงสว่างกรีฟี่สสร้างอาณาจักรพอลคอนเนียใหม่ที่ยิ่งใหญ่อลังการและเป็นศูนย์รวมของผู้คนจากทั่วสารทิศมากกว่าเดิม กัสนั่งเรือฟาดฟัน

ปีศาจแห่งท้องทะเลอีกหลายเล่ม ในขณะที่กรีฟี่สเคลื่อนทัพผ่านอากาศ  
รบกับคูซานและขยายอาณาจักร อัสวินหวั่งกะโหลกมักปรากฏตัวในหน้าที่  
คับขันและยังไม่กระจ่างว่าเป็นใคร ไชปีศาจยังมีได้ไชปริศนา ตัวอ่อน  
น่าเกลียดตัวนั้นที่ยังคืบคลานมาอยู่เรื่อยๆ

แล้วผู้เขียนก็จากเราไปเสียก่อน

ก่อนที่เขาจะจากเราไป เขาได้หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความหวัง  
ให้แก่ผู้อ่านหลังจากพาผู้อ่านไซกเลียดมาหลายสิบปี เป็นหลายสิบปีที่  
อยู่กับปริศนาหลายประการ

กัสน์ใช้ดาบยักษ์ฟาดฟันไม่เลือกหน้า เขาไม่เคยไวใจใครและ  
พยายามอย่างยิ่งที่จะรักษาอุปนิสัยนี้ไว้ เขาไม่รับไมตรีจากใครง่ายๆ  
และไม่มอบไมตรีให้ใครง่ายๆ เขาไม่มี trust ที่แท้จริงกระทั่งหลายสิบเล่ม  
ผ่านไป กว่านักอ่านจะรู้สึกได้ว่า ที่เขาตามหาแคสกาไม่เลิกรานั้น อาจมิได้  
เป็นเพียงแค่ความรับผิดชอบต่อชะตากรรมของเธอ แต่เพราะเป็นครั้งแรก  
ที่เขามีคนที่น่าไวใจได้ แม้ว่าคนนั้นจะเสียสติไปแล้วก็ตาม

เราจะเห็นในช่วงท้ายๆ อีกเช่นกันว่ากัสน์มีไมตรีกับผู้อ่อนแวยาวกว่า  
ได้ง่ายเป็นพิเศษ เขาอ่อนคลายกว่าเมื่ออยู่กับพวกเด็กๆ แล้วตอกย้ำ  
ซ้ำอีกเมื่อเขาพบแคสกากับเด็กชายคนหนึ่ง ซึ่งจะปรากฏตัวเฉพาะเมื่อ  
จันทร์เต็มดวง เด็กคนนี้เป็นใคร สัมพันธ์อย่างไรกับแคสกา กับเด็กปีศาจ  
หรือกับอัสวินหวั่งกะโหลก

ผมอ่าน *BERSERK* ของวิบูลย์กิจ 37 เล่มจนมือเปื้อนหมึกดำ  
แล้วอ่านเล่ม 38-40 ของสยามอินเตอร์คอมิกส์พบว่ามือเปื้อนหมึก  
น้อยกว่า รูปชัดกว่า ปวดหัวเล็กน้อยกับชื่อคนที่เปลี่ยนไป ปิดท้ายด้วย  
การอ่านออนไลน์ต่อจากนั้น ซึ่งมีข้อจับต้องอะไรก็ได้เลยนอกจากสครอล

ส่วนประกอบสำคัญของการอ่าน *BERSERK* คือมือเปื้อนเลือด  
นี่แหละ